

La cuina de la creació

Gerard Bagué

GERARD BAGUÉ

No deixa de sorprendre'm la quantitat de diners que les institucions gironines dediquen a la producció i l'ensenyament teatrals (penso en El Canal, el Festival Temporada Alta o El Galliner) i musicals (Conservatori, Escola Municipal de Música, Festival de Músiques Religioses, etc.) en comparació amb la trista indigència de la creació i l'educació audiovisuals. Seguim velles inèrcies. Identifiquem l'edició de llibres i el teatre amb l'alta cultura, tot i que vivim en la civilització audiovisual. El suport vídeo pot ser tan o més fructífer que el suport llibre i no es pot deixar en mans de les grans corporacions, de les grans televisions públiques i privades. Cal estimular la creació audiovisual regional i local, que no vol dir localista o provinciana. Els canals de difusió es multipliquen i augmenten les seves audiències (edició de DVD, televisions locals, vídeos per Internet), però les institucions no sembla que s'adonin d'aquesta revolució.

El llenguatge audiovisual encara no s'ensenyava a les escoles (amb notables excepcions), i això fa els joves enormement vulnerables a l'alienació de la pantalla. No coneixen la cuina de la creació visual i no tenen eines defensives. Parlem sovint d'analfabets funcionals que no entenen el que llegeixen, però ¿què en sabem dels que no entenen allò que miren? Tenim espectadors que s'ho empassen tot sense mastegar, sense assaborir. Hi ha consumidors compulsius de *Ventdelplà* (joves i vells, cal dir-ho) que pensen que un colobrot és l'expressió més genuïna i directa de la vida. Ni tan sols intueixen que cada seqüència té una planificació, que algú ha decidit la col·locació de la càmera i dels personatges.

La tècnica s'ha democratitzat. Amb una càmera de 300 euros es pot filmar un documental. Ja es convoquen concursos de curts gravats amb un mòbil. Però també és veritat que per fer teatre n'hi hauria prou de sortir a la Rambla a

fer d'estàtua. Moltes tesis i tesines doctorals, molts estudis locals o regionals, moltes recerques històriques s'haurien de difondre amb llenguatge audiovisual. Calen ajuts i estímuls a la producció audiovisual i als centres de creació. Algú ja ha proposat que l'antic cinema Modern de Girona, esventrat als quatre vents, esdevingui una factoria de producció i exhibició audiovisual vinculada al cinema Truffaut i al Museu del Cinema. Una mena de canal del món cinematogràfic. No em sembla una mala idea.

Les televisions locals no ajuden gaire. Prou feina tenen a fer la viu-viu amb productes econòmics de consum immediat. Corre la brama que ha passat a millor vida el concurs de curtmetratges que convocava la Fundació Elsa Peretti, amb seu a Sant Martí Vell. Era una proposta molt interessant que permetia finançar, amb la tutoria de professionals del mitjà, el rodatge de tres projectes. També deu ser veritat que corren mals temps per a la *gauche divine* empordanesa, que ja va abandonar la revista *Vèlit*.

La Universitat de Girona també va badar, i molt, quan va deixar passar l'oportunitat d'oferir estudis de periodisme i comunicació audiovisual. A més de reciclar una bona part del professorat d'humanitats, aquesta facultat hauria permès iniciar sinèrgies (per usar un mot molt recurrent en l'argot polític) amb el futur plató del Centre d'Imatge Digital i Producció Multimèdia del Parc Científic (algú em sabria dir què s'hi produirà, allà?) i els bons creadors de la demarcació. Avui, excel·lents professionals de Girona es desplacen a Vic o Barcelona per donar classes o engegar els seus projectes audiovisuals. Dels alumnes, ja no cal ni parlar-ne; els que s'ho poden permetre, maxen a l'Autònoma, a la Pompeu Fabra o a l'ESCAC. ✎

RACÓ CINÈFIL

Pantalla Oberta Girona. El primer dimarts de cada mes, el Museu del Cinema organitza l'exhibició de les obres dels creadors gironins al cinema Truffaut. L'entrada és gratuïta i la pantalla no es tanca a ningú. El nivell és irregular, però de tant en tant, entre força morralla, s'hi pot descobrir alguna perla.

www.filmutea.com. Els figuerencs Robert Figueras i Gemma Dunjó van obrir el 2005 a Internet un portal destinat a cineastes independents espanyols que ha anat agafant volada i millorant tècnicament. És un bon lloc on trobar col·laboradors per a qualsevol projecte (actors, guionistes, tècnics, músics, etc.), compartir experiències i informació i veure projectes penjats a la xarxa.